

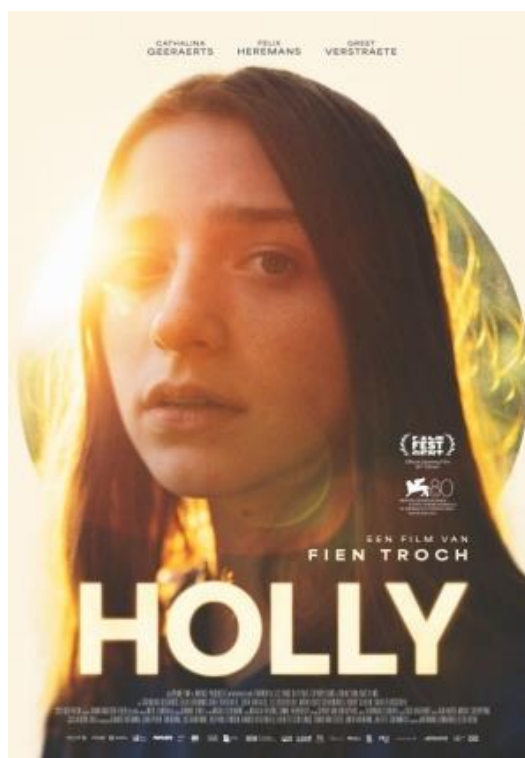
Holly

Fien Trochs 'Holly' is een mysterieus portret van een tienermeisje met speciale gaven, en van de rouwende gemeenschap die zich aan haar vastklampt. Of is er meer aan de hand? Openingsfilm Film Fest Gent.

Holly is een 15-jarig meisje dat een dodelijke schoolbrand lijkt voorspeld te hebben. Alle ogen zijn op haar gericht. Lerares Anna is geïntrigeerd door het vreemde voor gevoel van Holly en nodigt haar uit om aan vrijwilligerswerk te doen in de rouwende gemeenschap. Overal waar ze komt, geeft Holly rust, warmte en hoop aan wie ze ontmoet. Maar al snel beginnen mensen haar speciale gave op te zoeken en wordt er steeds meer van Holly geëist.

Met haar vijfde film bevestigt Fien Troch ('Home') haar status als filmmaker met een heel eigen stem die zowel in Vlaanderen als ver daarbuiten erkend wordt. In haar kenmerkende sensitieve stijl richt Troch haar blik opnieuw op de leefwereld van opgroeiende jongeren. 'Holly' vertelt een indringend verhaal over opgroeien en daarbij je plaats zoeken in de maatschappij, deze keer met een fascinerend, mysterieus randje. De film ging in wereldpremière in de Officiële Competitie van het Filmfestival van Venetië, waar hoofdrolspeler Cathalina Geeraerts de Prijs voor Beste Acteerprestatie won.

Regie: Fien Troch
Cast: Cathalina Geeraerts, Felix Heremans, Greet Verstraete, Els Dekeukelier, Serdi Faki Alici, Robbie Cleiren, e.a.
België, 2023
NL gesproken, NL/FR ondertiteld
Duur: 1u43'

BINNENKORT

Documentaire op maandag

Squaring The Circle (The Story of Hypnosis)

ma 22.01.24 – 20u30

About dry grasses

di 23.01.24 – 19u30

Here

di 30.01.24 – 20u30

Augure

di 6.02.24 – 20u30

J'aime la vie

di 13.02.24 – 20u30

Familiefilm (8+)

Ninja Turtles: Totale Chaos

wo 14.02.24 – 15u

Killers of the flower moon

di 20.02.24 – 19u30

Priscilla

di 27.02.24 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

REGISSEUR FIEN TROCH: 'IK RAAK GRAAG TRAUMA'S VAN ANDEREN AAN'

Ruben Nolllet, De Tijd, 17.11.2023

Dat Fien Troch (45) met 'Holly' mocht meedingen naar de hoofdprijs op het filmfestival van Venetië, kwam niet helemaal als een verrassing. Toen ze in 2005 met 'Een ander zijn geluk' debuteerde, oogstte ze meteen succes op internationale festivals. De film werd prompt als Belgische kandidaat voor de Oscars geselecteerd. 'Unspoken' en 'Kid' bevestigden al het goede. En met het indringende tienerdrama 'Home' deed ze er nog een schep bovenop.

Al die tijd hield Troch vast aan haar unieke visie op cinema, waar de dingen die niet worden gezegd belangrijker zijn dan wat de personages - en Troch zelf - wel uitspreken. Het maakt dat ze tot op heden een eerder select publiek aantrekt, maar daar heeft ze geen probleem mee. 'Ik maak de films die ik wil maken. Ik zou het er moeilijk mee hebben me te moeten aanpassen. Al heb ik de indruk dat ik nu wel in mijn hoofd op een terrein kom dat toegankelijker kan zijn voor meer mensen.'

Ze heeft het over 'Holly', de film waarmee ze op de rode loper van Venetië mocht. Hij gaat over een wat uitgestoten 15-jarig meisje - sterk vertolkt door Cathalina Geeraerts - dat een reputatie krijgt als een voorgevoel haar thuis houdt op de dag dat een zware brand haar school verwoest en tien slachtoffers maakt. Meer nog: Holly blijkt over een uniek talent te beschikken om treurende mensen te troosten.

'Holly' slaat een zachtere toon aan dan Trochs vorige films, maar past naadloos in haar oeuvre. Ook thematisch, want personages die diep verdriet moeten verwerken en het daar vreselijk moeilijk mee hebben, zijn zowat de rode draad in haar werk.

Een vluchtmisdrijf in 'Een ander zijn geluk', een verdwijning van een kind in 'Unspoken', een zelfmoord in 'Kid', een gewelddaad in 'Home', en nu een ramp in 'Holly'. Waar komt uw fascinatie voor traumaverwerking vandaan? 'Het is gelukkig niet autobiografisch. Ik ben wel altijd ontvankelijk geweest voor emoties en verhalen van anderen. Ik ben opgegroeid in een atypisch gezin. Mijn moeder was psychologe en had een heel open idee over therapie. Soms kwamen mensen met problemen een tijdje bij ons logeren. Met Kerstmis nodigden mijn ouders ook vaak een eenzame uit om met ons mee te vieren. Ik had dus al heel jong door dat 'de norm' een relatief begrip is. Tegelijk raak ik graag dingen aan die voor mezelf, gelukkig, in een veilige zone zitten. Trauma's die ik zelf niet heb meegemaakt.'

Zou u echt persoonlijke films kunnen maken? 'Ik zou geen verhaal kunnen vertellen over een mama van 45 met twee kinderen van 11 en 15, want dat ben ik zelf. Het mag niet te dicht komen en te emotioneel worden. Ik heb het nodig een artistieke afstand te bewaren. Het moet ook ergens een extreem verhaal zijn. Daar zit dan veel in van wat ik ken en heb gezien, maar met afstand en met veel fantasie. Ik ben van nature ook behoorlijk bang. Door mijn fantasie en mijn inlevingsvermogen zie ik van alles zowel het positieve als het negatieve potentieel.'

Deze film moest oorspronkelijk een zwarte komedie worden over een gemeenschap die na een zware brand in rouw is. Hoe is 'Holly' daaruit gegroeid? 'Ik neem me bij elke film voor om meer nadruk te leggen op de humor, maar die glipt er uiteindelijk telkens weer uit. (lacht) Maar in dat eerste scenario zat ook al

een meisje dat de brand had voelen aankomen en daardoor als een soort heilige werd gezien. Dat idee sprak me aan.'

In hoeverre wilde u in het midden laten of Holly echt boven-natuurlijke krachten heeft? 'Ik wilde vooral in vraag stellen wat het betekent om iets te geloven. Ik heb wat research gedaan - alle, vooral veel YouTube-filmpjes bekeken - en daar merk je dat je dingen gemakkelijk kan geloven als je dat echt wil. Zelfs dat mannen zwanger kunnen worden. Het is allemaal perceptie. Volgens mijn geeft de film wel een antwoord. Niet per se op de vraag of Holly bovennatuurlijke krachten bezit, maar wel op de vraag wat dat talent dan wel is. Misschien is het op zich een kracht om heel ontvankelijk te zijn voor iemands verdriet en daar echt naar te kunnen luisteren.'

Holly doet in wezen niets anders dan wat een priester of een psycholoog doet. Waarom vinden sommigen het dan zo erg dat ze er geld voor krijgt? 'Ik ben het met je eens. Ik vind haar niet plots een slechte persoon omdat ze geld aanvaardt. Ze heeft het recht te zijn zoals iedereen. Alleen is het zo dat je privileges verliest, zodra je een bepaalde stempel of status krijgt. In 'Home' had je ook zo'n personage: Kevin. Hij krijgt een tweede kans als hij uit de jeugdgevangenis komt, maar die tweede kans betekent niet dat hij mag zijn zoals de anderen. Hij moet zich héél braaf gedragen. Er zijn veel dingen die hij niet meer mag doen. Holly maakt iets gelijkaardigs mee, omdat ze op een piëdestal wordt geplaatst. Ze mag bijvoorbeeld geen gewone tiener meer zijn die geïnteresseerd is in een paar nieuwe baskets.'

Holly's beste vriend, Bart, is een neurodivergente jongen. Vond u het belangrijk een acteur te zoeken die zelf neurodivergent is?

Toch wel. Gus Van Sant deed het al in 'Paranoid Park', en dat vond ik superontroerend. Ik had dan ook geen zin een acteur te nemen die moest doen alsof. Het zou ergens beledigend zijn. Al besepte ik ook dat ik toch de knoop zou moeten doorhakken als we geen geschikte acteur vonden. Ik ben dus heel blij met Felix. Hij was heel professioneel en geconcentreerd. Ik voelde me ook veiliger met hem erbij. Ik wist dat ik niets zou overdrijven of fout voorstellen.'

Bij 'Home' hebt u acht maanden moeten zoeken naar de juiste montage. Ging het dit keer sneller? 'Het duurde toch weer langer dan gedacht. Ik heb erover gepraat met Nico (Leunen, haar partner, red.), en volgens hem is dat nu eenmaal mijn manier van werken. Ik gun mezelf veel vrijheid. Niet omdat ik niet weet wat ik precies wil vertellen, maar omdat ik die ruimte wil. Idealiter zou ik willen filmen, monteren en dan eventueel nog filmen. Dat heb ik bij 'Home' gedaan en nu ook weer. Ik heb lang gedacht dat je dat als regisseur niet kon maken. Nu denk ik: 'Waarom niet?'

Elke andere kunstvorm is een proces van constant bijschaven en sleutelen. Maar bij een film mag dat zogezegd niet, omdat er zoveel andere mensen bij betrokken zijn en omdat het veel geld kost. 'Exact. Ik ben van plan het zo te blijven doen. Sommige dingen weet je nu eenmaal niet terwijl je schrijft. Pas tijdens de montage besef je dan dat je een stukje van de puzzel mist. Bij 'Holly' hebben we vier scènes bijgedraaid. Ik schaam me daar niet voor.'

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/holly>